KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 27.4.2009
KOM(2009) 200 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

En EU-strategi for unge – investering og mobilisering
En fornyet åben koordinationsmetode tilpasset udfordringer og muligheder på ungdomsområdet

{SEC(2009) 545}
{SEC(2009) 546}
{SEC(2009) 548}
{SEC(2009) 549}

1. INDLEDNING

"Europas fremtid afhænger af de unge[1]. Men mange unge har ikke store chancer her i livet". Dette konkluderes i Kommissionens meddelelse om den "nye sociale dagsorden"[2], hvormed den søger at skabe flere muligheder for EU's borgere, at give alle flere muligheder og at udvise solidaritet.

Unge prioriteres højt inden for rammerne af EU's sociale vision, og den nuværende krise understreger behovet for at udvikle ung menneskelig kapital. Ved hjælp af denne meddelelse bidrages der med en strategi for de fremtidige ungdomspolitikker i Europa. Den indeholder forslag til en ny, stærkere åben koordinationsmetode (ÅKM) med fleksible og forenklede rapporteringskrav, som skaber forbindelse til de politikområder, der dækkes af den europæiske ungdomspagt under Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse. Der anvendes en sektoroverskridende tilgang for på kort sigt at finde løsninger inden for rammerne af en langsigtet indsats for at mobilisere unge mennesker. Strategien vil give unge gunstigere vilkår, således at de kan udvikle deres færdigheder, udnytte deres potentiale, arbejde, deltage aktivt i samfundslivet og engagere sig mere i at bidrage til det europæiske projekt. Unge er ikke et tungt ansvar, men en kritisk ressource for samfundet, som kan mobiliseres for at nå højere mål på det sociale område.

2. UDFORDRINGER OG MULIGHEDER PÅ UNGDOMSOMRÅDET I DAG

Befolkningen i Europa lever længere og venter længere med at få børn – desuden er der færre unge. Det skønnes, at aldersgruppen 15-29 vil udgøre 15,3 % af Europas befolkning i 2050, mens den i dag udgør 19,3 %[3]. Disse demografiske ændringer påvirker familierne, solidariteten mellem generationerne og den økonomiske vækst. Globaliseringen kan medføre vækst og beskæftigelse, men også specifikke udfordringer for sårbare arbejdstagere som f.eks. unge, hvilket krisen har vist[4]. Problemer vedrørende klimaændringer og energisikkerhed nødvendiggør, at kommende generationer ændrer deres adfærd og livsstil. Det er af afgørende betydning, at borgerne har en række nøglekompetencer, som er tilstrækkeligt fleksible til, at de kan tilegne sig passende færdigheder gennem livet, og desuden er skolefrafald stadig et centralt problem.

Unge værdsætter venskaber, respekt, tolerance og solidaritet, og denne generation er måske den bedst uddannede, teknisk mest avancerede og mest mobile generation nogensinde. Som resten af samfundet oplever de mere individualisme og stærkere konkurrence, og alle unge har ikke nødvendigvis de samme muligheder.

Ved hjælp af omfattende høringer i hele Europa[5] er det blevet konstateret, at følgende specifikke udfordringer ligger højest på de unges liste over bekymringer: uddannelse, beskæftigelse, social inddragelse og sundhed. De unge i Europa skal have forudsætningerne for at udnytte forskellige muligheder som f.eks. deltagelse i samfundslivet og det politiske liv,

---

1 Det betyder i grove træk teenagere og unge voksne i aldersgruppen 13-30. Af statistiske årsager henvises der ikke altid til den samme aldersgruppe i teksten.

2 KOM(2008) 412.

3 Kilde: Eurostat.

4 KOM(2009) 34.

5 Jf. den konsekvensanalyse, der ledsager denne meddelelse, og rapporterne om høringerne.

volontørarbejde, kreativ udfoldelse, iværksætterkultur, sport og indsatsen for at løse verdensomspændende problemer.

Vanskeligheder med hensyn til uddannelse, beskæftigelse, inddragelse og sundhed samt finansiering, bolig eller transport gør det svært for unge at opnå selvstændighed – en situation, hvor de har de ressourcer og muligheder, som er nødvendige, for at de kan tage ansvar for deres eget liv, deltage fuldt ud i samfundslivet og træffe beslutninger uafhængigt af andre.

3. BEHOVET FOR ET SÆT NYE RAMMER

3.1. Samarbejde på EU-plan

Samarbejde på ungdomsområdet er et politikområde, som er velstruktureret og veludviklet på EU-plan. Der er blevet gennemført EU-programmer for unge siden 1988. Den politiske proces blev videreudviklet med hvidbogen fra 2001[6] og er på nuværende tidspunkt baseret på tre søjler:

– Unge som aktive medborgere via ÅKM og med fire prioriterede områder (deltagelse, information, volontørarbejde og bedre kendskab til de unges behov), fælles målsætninger, rapporter fra medlemsstaterne og en struktureret dialog med de unge.

– Social og erhvervsmæssig integration gennem gennemførelse af den europæiske ungdomspagt[7] under Lissabonstrategien med tre prioriterede områder (beskæftigelse/social inddragelse, uddannelse og bedre balance mellem arbejde og privatliv). Kommissionens meddelelse om fremme af unges fulde deltagelse i uddannelse, beskæftigelse og samfundsliv[8] gik et skridt videre, idet den indeholder forslag til yderligere tiltag.

– Mainstreaming af ungdomspolitik i andre politikker (som f.eks. bekæmpelse af forskelsbehandling og sundhed).

3.2. Evaluering af ungdomspolitikker

Medlemsstaterne blev hørt om de nuværende rammer og mulige fremtidige tiltag. Europa-Parlamentet gennemførte en høring om unge i februar 2009. Som del af en struktureret dialog blev tusinder af unge fra hele Europa inddraget i debatter. Der blev tilrettelagt møder med Det Europæiske Ungdomsforum og nationale ungdomsråd. En onlinehøring resulterede i over 5 000 svar. Forskere og ledere af programmet Aktive unge gav også deres synspunkter til kende.

ÅKM betragtes generelt som et hensigtsmæssigt redskab til samarbejde, og de prioriterede områder betragtes stadig som relevante. Rammerne har givet inspiration til ungdomsrelateret lovgivning eller ungdomsrelaterede strategier på nationalt plan. Flere lande inddrager nu ungdomsorganisationer i den politiske beslutningsproces. Den europæiske ungdomspagt satte øget fokus på unge inden for rammerne af Lissabonstrategien, navnlig hvad angår uddannelse og beskæftigelse, og der er opnået fremskridt med hensyn til bekæmpelse af forskelsbehandling og sundhed.

---

6 KOM(2001) 681.
7 Formandskabets konklusioner, Det Europæiske Råds møde i marts 2005 (7619/05).
8 KOM(2007) 498.

Disse rammer, som efter planen kun skal anvendes indtil 2009, har dog ikke altid været lige effektive og givet de ønskede resultater. Rammerne sikrer ikke en koordinering, som er tilstrækkelig til, at alle udfordringer kan tages op på effektiv vis. Der er enighed om en styrket sektoroverskridende tilgang, som Europa-Parlamentet også anmodede om i en erklæring om mobilisering af unge fra 2008. Den strukturerede dialog bør også tilrettelægges bedre og fremme et mere effektivt opsøgende arbejde over for uorganiserede unge, navnlig dårligt stillede unge.

4. UNGE – INVESTERING OG MOBILISERING

4.1. EU's vision for unge

Unge bør udnytte deres potentiale bedst muligt. Denne vision gælder alle, men i forbindelse med tiltagene bør der fokuseres på de dårligst stillede unge. Visionen er baseret på en tilgang med to spor:

– **Investering i ungdommen:** Tilvejebringelse af flere ressourcer med henblik på at udvikle politikområder af betydning for de unges dagligdag og at forbedre deres trivsel.

– **Mobilisering af de unge:** Fremme af de unges muligheder for at forny samfundet og bidrage til EU's værdier og mål.

Der vil blive skabt bedre sammenhæng mellem ungdomspolitikker og andre politikområder som f.eks. uddannelse, beskæftigelse, inddragelse og sundhed, idet ungdomsaktiviteter og ungdomsarbejde skal støtte denne indsats. Den fornyede åbne koordinationsmetode på ungdomsområdet vil fremme koordineret politisk beslutningstagning ved hjælp af specifik ekspertise som input til andre processer for politisk koordinering og ved at give unge mulighed for at blive hørt. EU's bidrag består i at hjælpe medlemsstaterne, som er ansvarlige for ungdomspolitikkerne, med at samarbejde bedre.

4.2. En langsigtet strategi for unge med kortsigtede prioriteringer

På grundlag af den nuværende viden om unges situation[9] foreslås der en ny strategi med tre overordnede og sammenhængende mål, som hører tæt sammen med målene i den nye sociale dagsorden:

– **Flere muligheder** for unge inden for uddannelse og beskæftigelse

– **Forbedret adgang** og fuld deltagelse af alle unge i samfundet

– **Fremme af gensidig solidaritet** mellem samfundet og unge.

Under hvert mål foreslås to til tre "indsatsområder" med målsætninger for de første tre år, 2010-2012. For hvert indsatsområde findes der en liste over mulige specifikke aktioner, som medlemsstaterne og/eller Kommissionen kan gennemføre. De aktuelle udfordringer og muligheder for unge vil blive vurderet jævnligt og prioriteret hvert tredje år for at sikre fleksibilitet, og at indsatsområderne afspejler nye generationers ændrede behov. Der kan også

[9] Den europæiske ungdomsrapport fra 2009.

foretages justeringer, når opfølgningen på EU's strategi for vækst og beskæftigelse efter 2010 er fastlagt.

4.2.1. Flere muligheder for unge

Indsatsområde 1 - **Uddannelse**

Næsten 80 % af de unge mellem 20 og 24 i Europa har færdiggjort en gymnasial uddannelse. Ikke desto mindre har en fjerdedel af de 15-årige ringe læsefærdigheder[10], og seks millioner unge forlader skolen uden at færdiggøre deres uddannelse. Større mobilitet gør EU til et åbent område, hvor de unge kan udvikle deres talent og potentiale[11], men denne mulighed udnyttes stadig kun i begrænset omfang.

Europa-Kommissionen foreslog en ny åben koordinationsmetode inden for uddannelse[12], som skal udgøre reaktionen på følgende langsigtede, strategiske udfordringer: Livslang læring og mobilitet, kvalitet og effektivitet, lige vilkår og medborgerskab, innovation og kreativitet samt en ny tilgang til at matche behov og kvalifikationer på arbejdsmarkedet i det 21. århundrede[13]. Forbedring af den formelle uddannelse er et centralt prioriteret område, men kvalifikationer kan dog også opnås uden for klasseværelset gennem ungdomsarbejde og anvendelse af nye teknologier.

Målsætning

Ikke-formel uddannelse for unge, som supplerer formel uddannelse, bør gennem udvikling af kvaliteten, anerkendelse af resultaterne og bedre integrering i den formelle uddannelse støttes for at bidrage til livslang læring i Europa.

Medlemsstaternes og Kommissionens tiltag inden for deres respektive kompetenceområder

– Udvikling af muligheder for ikke-formel læring som et af en række tiltag, der skal løse problemerne vedrørende skolefrafald.

– Fuld udnyttelse af de redskaber til validering af færdigheder og anerkendelse af kvalifikationer, der findes på EU-plan[14].

– Fremme af alle unges mobilitet inden for læring.

– Tilskyndelse til samarbejde mellem de ansvarlige for henholdsvis uddannelse og ungdomspolitik.

– Løsning af problemerne vedrørende kønsbestemte stereotyper inden for rammerne af de formelle og ikke-formelle uddannelsessystemer.

– Adgang til vejledning og rådgivning af høj kvalitet for unge.

---

10 KOM(2008) 425.
11 F.eks. programmerne Erasmus og Aktive unge.
12 KOM(2008) 865.
13 KOM(2008) 868.
14 Førstnævnte sikres ved hjælp af redskaber som f.eks. Europass, EQF eller ECVET, og sidstnævnte ved hjælp af direktiv 2005/36/EF.

– Udvikling af strukturer for deltagelse inden for rammerne af uddannelsessystemet og samarbejde mellem skoler, familier og lokalsamfundene.

Kommissionen vil videreudvikle selvevalueringsfunktionen i Europass, herunder navnlig for færdigheder, der er blevet udviklet i ikke-formelle miljøet, og sørge for certifikater som f.eks. Youthpass.

Indsatsområde 2 - **Beskæftigelse**

Perioden fra de unge forlader uddannelsessystemet, og til de træder ind på arbejdsmarkedet, er blevet betydeligt længere og mere kompleks. Ungdomsarbejdsløsheden er i gennemsnit mindst dobbelt så høj som arbejdsløsheden i arbejdsstyrken generelt; den nuværende økonomiske krise indskrænker de unges muligheder på arbejdsmarkedet yderligere. De har ofte midlertidige jobs af lav kvalitet, som giver en ringe løn. Ungdomsarbejdsløshed er ofte et resultat af mangel på kvalifikationer eller uoverensstemmelse mellem efterspurgte og udbudte kvalifikationer. Der er behov for vejlednings- og rådgivningssystemer for uddannelsesforløb og fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Fremme af adgang til arbejdsmarkedet og beskæftigelse af høj kvalitet har været et centralt prioriteret område under Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse og den europæiske ungdomspagt. Denne positive udvikling bør fortsætte. Den finansielle og økonomiske krises virkninger for arbejdsmarkederne gør det endnu vigtigere at løse problemet vedrørende ungdomsbeskæftigelse på både kort og lang sigt. Arbejdskraftens fri bevægelighed, som navnlig er relevant for unge, der lige har indledt deres erhvervskarriere, er et centralt element for det indre marked.

Målsætninger

Beskæftigelsespolitiske tiltag i medlemsstaterne og på EU-plan bør koordineres på tværs af de fire elementer, der indgår i flexicurity, for at lette overgangen fra skole til arbejdsmarked eller fra inaktivitet eller arbejdsløshed til arbejdsmarked. Når de unge har fået arbejde, bør de have mulighed for at gøre karriere.

Der er behov for forøgelse og forbedring af investeringerne i tilvejebringelse af de kvalifikationer, der efterspørges på arbejdsmarkedet, og i at sikre et bedre match på kort sigt og forudse de kvalifikationer, der bliver behov for på lang sigt.

Medlemsstaternes og Kommissionens tiltag inden for deres respektive kompetenceområder

– Sikring af, at unges beskæftigelse fortsat prioriteres højt.

– Fremme af grænseoverskridende faglig mobilitet for unge, herunder at de unge tidligt får kendskab til arbejdslivet.

– Udvikling af ungdomsarbejde som en ressource, der skal forbedre unges beskæftigelsesevne.

– Fremme af samarbejde mellem de ansvarlige for beskæftigelse og ungdomspolitik og inddragelse af de unge i fastlæggelsen af beskæftigelsespolitikken.

– Sikring af, at de EU-midler, der er afsat til fremme af unges beskæftigelse, herunder navnlig Den Europæiske Socialfond, anvendes effektivt.

– Udvikling af kortsigtede foranstaltninger inden for rammerne af deres genrejsningsplaner for at stimulere beskæftigelse af unge og strukturforanstaltninger til fordel for unge.

– Udvikling af erhvervsvejledningstjenester.

– Mindskelse af hindringerne for arbejdskraftens fri bevægelighed i EU.

– Fremme af praktikophold af høj kvalitet inden for rammerne af uddannelses- og/eller beskæftigelsesordninger.

– Forbedring af børnepasningsmulighederne for at gøre det lettere for unge voksne at skabe balance mellem arbejde og privatliv.

Indsatsområde 3 – **Kreativitet og iværksætterkultur**

Teknologien giver vore dages "internetgeneration" nye muligheder for at lære, skabe og deltage, men den indebærer også udfordringer vedrørende beskyttelse af privatlivet, internetsikkerhed og mediekendskab.

Fremme af iværksætterkultur og innovation blandt unge indgår i programmet for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) og den europæiske referenceramme for nøglekompetencer for livslang læring, som også omfatter kultur. Kreativitet og innovation er også emnerne for det europæiske år i 2009 og en af de strategiske udfordringer, der er blevet udpeget inden for rammerne af den nye åbne koordinationsmetode på uddannelsesområdet.

Unge bør tilskyndes til at tænke og handle innovativt, og unge talenter bør anerkendes. Kultur fremmer kreativitet, og iværksætteruddannelse bør betragtes som et middel til fremme af økonomisk vækst og jobskabelse samt som grundlaget for kvalifikationer, deltagelse i samfundslivet, uafhængighed og selvværd.

Målsætning

Udvikling af talenter, kreative evner, iværksætterånd og kulturelle udtryksformer bør fremmes blandt alle unge.

Medlemsstaternes og Kommissionens tiltag inden for deres respektive kompetenceområder

– Videreudvikling af opstartsfonde og tilskyndelse til anerkendelse af nye virksomheder.

– Let adgang til nye teknologier for at sætte unge talenter i stand til at udnytte deres potentiale og skabe interesse for kunst og videnskab.

– Fremme af ungdomsarbejdets bidrag til kreativitet og iværksætterkultur blandt unge.

– Udvidet adgang til kreative værktøjer, navnlig værktøjer, der omfatter nye teknologier.

4.2.2. Forbedret adgang og fuld deltagelse af alle unge i samfundet

Indsatsområde 4 – **Sundhed og sport**

I EU's sundhedsstrategi (2008-2013) udpeges børns og unges sundhed som et prioriteret indsatsområde, og dette er blevet bekræftet i en rådsresolution[15]. Mange unge risikerer helbredsmæssige problemer på grund af stress, dårlig ernæring, for lidt motion, ubeskyttet sex, tobak, alkohol eller stofmisbrug. Bredere miljømæssige og socioøkonomiske faktorer kan også medføre helbredsmæssige problemer, som til gengæld kan udgøre en hindring for aktiv deltagelse i samfundslivet. Unges specifikke sundhedsmæssige problemer skal således løses ved hjælp af en sektoroverskridende indsats. Bortset fra at forbedre de unges fysiske og psykiske trivsel bidrager sport også til de unges opdragelse, og sporten spiller ligeledes en betydningsfuld social rolle[16].

Målsætning

Fremme af en sund livsstil blandt unge samt fysisk træning, sportsaktiviteter og samarbejde mellem ungdomsarbejdere, sundhedspersonale og sportsforeninger med fokus på forebyggelse og behandling af fedme, skader, afhængighed og stofmisbrug samt psykisk og seksuel sundhed.

Medlemsstaternes og Kommissionens tiltag inden for deres respektive kompetenceområder

– Gennemførelse af Rådets resolution om unges sundhed og trivsel og fremme af fysisk aktivitet og sport blandt unge gennem anvendelse af EU's retningslinjer for fysisk aktivitet[17].

– Fremme af uddannelse inden for sundhedsområdet for ungdomsarbejdere og –ledere.

– Fremme af samarbejde mellem de ansvarlige for sundhed og ungdomspolitik og inddragelse af de unge i fastlæggelsen af sundhedspolitikken.

– Mobilisering af alle berørte parter på lokalt plan for at finde og hjælpe udsatte unge.

– Udarbejdelse af skræddersyet information om sundhed for unge, navnlig unge, der er udsat for social udstødelse, og etablering af informationsnetværk for unge.

– Fremme af peer-to-peer-sundhedsuddannelse i skolerne og ungdomsorganisationerne.

Indsatsområde 5 - **Deltagelse**

Unges fulde deltagelse i samfundslivet og det politiske liv er en udfordring, som bliver større og større, set på baggrund af de unges manglende kendskab til institutionerne. Anvendelsen af de gældende fælles målsætninger for deltagelse og information viser, at der stadig er plads til forbedringer, navnlig hvad angår støtte til ungdomsorganisationer, deltagelse i repræsentativt demokrati eller "læring med henblik på deltagelse". Politikerne må tilpasse deres kommunikation til de unge – herunder deres kommunikation vedrørende samfundsmæssige og europæiske emner – navnlig for at tiltrække unge, som ikke er medlem af en organisation, og dårligt stillede unge.

---

15 2008/C 319.

16 KOM(2007) 391.

17 Recommended Policy Actions in Support of Health-Enhancing Physical Activity (anbefalede politiske tiltag til støtte for sundhedsfremmende fysisk aktivitet), 2008.

Målsætning

Sikring af unges fulde deltagelse i samfundslivet gennem forøgelse af de unges deltagelse i samfundslivet i lokalsamfundene og i det repræsentative demokrati, gennem støtte til ungdomsorganisationer og forskellige former for læring med henblik på deltagelse, gennem fremme af deltagelse blandt unge, der ikke er medlem af en organisation, og gennem informationstjenester af høj kvalitet.

Medlemsstaternes og Kommissionens tiltag inden for deres respektive kompetenceområder

– Udvikling af kvalitetsstandarder for unges deltagelse, information og høringer.

– Yderligere politisk og finansiel støtte til ungdomsorganisationer samt nationale og lokale ungdomsråd.

– Fremme af elektronisk demokrati for at nå ud til flere unge, der ikke er medlem af en organisation.

– Yderligere muligheder for debat mellem europæiske/nationale institutioner og unge.

Kommissionen vil forbedre Den Europæiske Ungdomsportal og fremme et mere effektivt opsøgende arbejde over for unge.

4.2.3. Fremme af gensidig solidaritet mellem samfundet og unge

Indsatsområde 6 – **Social inddragelse**

Det er nødvendigt, at samfundet udviser solidaritet med de unge, navnlig dårligt stillede unge. En femtedel i aldersgruppen 16-24 risikerede fattigdom i 2006. Social udstødelse kan skyldes arbejdsløshed, handicap, samfundets eller den enkeltes holdning til immigration, forskelsbehandling, fysiske og/eller mentale problemer, afhængighed, misbrug, vold i familien og en plettet straffeattest. Udstødelse kan også føre til radikalisering og vold.

At få bugt med den fattigdom og udstødelse, der nedarves fra en generation til den næste, står højt på den politiske dagsorden for den åbne koordinationsmetode på det sociale område[18]. Behandling af problemerne vedrørende unge, der er udsat for fattigdom og social udstødelse, vedrører en lang række forskellige politikområder og nødvendiggør integrerede tiltag. Der er i den forbindelse en stærk sammenhæng mellem børne-, familie-, og ungdomspolitikkerne, og denne meddelelse supplerer Kommissionens meddelelse "Mod en EU-strategi for børns rettigheder"[19].

Målsætning

Forebyggelse af fattigdom og social udstødelse blandt dårligt stillede grupper af unge og en løsning på problemet med den fattigdom, der nedarves fra en generation til den næste, gennem mobilisering af alle de personer, der spiller en rolle i de unges liv (forældre, lærere, socialarbejdere, sundhedspersonale, ungdomsarbejdere, de unge selv, politi og retsvæsen, arbejdsgivere osv.).

---

[18] KOM(2008) 418 og KOM(2005) 706.

[19] KOM(2006) 367.

Medlemsstaternes og Kommissionens tiltag inden for deres respektive kompetenceområder

– Behandling af problemer vedrørende teenagere og unge voksne, navnlig de dårligt stillede, inden for rammerne af politikkerne for social beskyttelse og inddragelse.

– Optimering af brugen af EU's fonde og forsøgsprogrammer for støtte til unges sociale integration.

– Udnyttelse af ungdomsarbejdets og ungdomskulturcentrenes fulde potentiale som et middel til at opnå inddragelse.

– Udvikling af interkulturel bevidsthed og interkulturelle kompetencer blandt alle unge.

– Tilskyndelse til involvering af unge i politikkerne for inddragelse og til samarbejde mellem politikerne.

– Anerkendelse af de udfordringer, som dårligt stillede unge overvinder, f.eks. ved hjælp af særlige priser.

– Løsning af problemerne vedrørende hjemløshed, boliger og økonomisk udstødelse.

– Fremme af adgangen til tjenester af høj kvalitet – f.eks. transport, e-inddragelse, sundhed og sociale tjenesteydelser.

– Fremme af specifik støtte til unge familier.

Indsatsområde 7 - **Volontørarbejde**

Det er vigtigt for unge at udvise solidaritet med samfundet gennem volontørarbejde, som kan bidrage til personlig udvikling, mobilitet inden for læring, konkurrenceevne samt en følelse af social samhørighed og medborgerskab. Unges volontørarbejde giver også et væsentligt bidrag til solidaritet mellem generationerne. I en henstilling af nyere dato har Rådet opfordret til fjernelse af hindringerne for unge volontørers mobilitet på tværs af grænserne[20].

Målsætning

Støtte til unges volontørarbejde gennem udvikling af flere muligheder for volontørarbejde for unge, fjernelse af hindringerne for volontørarbejde, øget kendskab til volontørarbejdets værdi, anerkendelse af volontørarbejde som en betydningsfuld form for ikke-formel uddannelse og styrkelse af unge volontørers mobilitet på tværs af grænserne.

Medlemsstaternes og Kommissionens tiltag inden for deres respektive kompetenceområder

– Forbedring af anerkendelsen af kvalifikationer ved hjælp af Europass og Youthpass.

– Anerkendelse af det bidrag, som ungdomsorganisationer og volontørarbejde uden for formelle rammer yder.

[20] 2008/C 319.

– Overvejelser vedrørende bedre beskyttelse af volontørernes rettigheder og sikring af volontørarbejdets kvalitet samt styrkelse af de unges tilknytning til deres organisationer i forbindelse med et europæisk år for frivilligt arbejde (2011).

– Udvikling af nationale tilgange til unge volontørers mobilitet på tværs af grænserne.

– Udvikling af nationale tilgange til fremme af solidaritet mellem generationerne gennem volontørarbejde.

Indsatsområde 8 – **Unge og verden**

Unge europæere er meget optaget af globale udfordringer som f.eks. overtrædelse af de grundlæggende rettigheder, økonomiske uligheder og miljøforringelse. De ønsker at vise solidaritet med resten af verden ved at bekæmpe forskelsbehandling, hjælpe andre og beskytte miljøet.

Målsætning

Inddragelse af unge i den overordnede politiske proces på alle niveauer (lokalt, nationalt og internationalt niveau) ved hjælp af netværk og værktøjer for unge (f.eks. struktureret dialog), behandling af problemerne vedrørende klimaændringer og opnåelse af FN's årtusindmål.

Medlemsstaternes og Kommissionens tiltag inden for deres respektive kompetenceområder

– Fremme af grønne forbrugs- og produktionsmønstre blandt unge (f.eks. genbrug, energibesparelser, hybridbiler osv.).

– Fremme af iværksætterkultur og volontørarbejde i regioner uden for Europa.

– Støtte til udvikling af ungdomsarbejde på andre kontinenter.

– Forbedring af unges kendskab til spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder og udvikling i hele verden.

4.3. En ny rolle for ungdomsarbejde

Ungdomsarbejde[21] er den uddannelse uden for skolemiljøet, som forvaltes af professionelle eller frivillige ungdomsarbejdere i ungdomsorganisationer, medborgerhuse, ungdomscentre, kirker osv., og som bidrager til unges udvikling. Ungdomsarbejdere kan sammen med familierne og andre fagfolk hjælpe med at løse problemer vedrørende arbejdsløshed, uddannelse og social udstødelse og tilbyde fritidsaktiviteter. Ungdomsarbejdere kan også bidrage til at forbedre de unges kvalifikationer og lette overgangen fra ungdomsliv til voksenliv. På trods af at der er tale om arbejde uden for det formelle system, er det nødvendigt at tilføre arbejdet en øget grad af professionalisme. Ungdomsarbejde bidrager til alle indsatsområderne og de målsætninger, der er blevet udpeget under de enkelte indsatsområder.

Målsætning

Ungdomsarbejde bør støttes, anerkendes for sit økonomiske og sociale bidrag og professionaliseres

Medlemsstaternes og Kommissionens tiltag inden for deres respektive kompetenceområder

– Ungdomsarbejderne skal forsynes med professionelle kvalifikationer, og valideringen heraf skal fremmes ved hjælp af passende EU-værktøjer (Europass, EQF og ECVET).

– Fremme af ungdomsarbejde bl.a. gennem strukturfondene.

– Udvikling af ungdomsarbejdernes mobilitet, jf. EF-traktaten.

---

[21] Den almindelige betegnelse for arbejdet med unge – "ungdomsledere" er det udtryk, der anvendes i traktatens artikel 149, stk. 2.

– Udvikling af innovative tjenester, pædagogiske metoder og former for praksis inden for ungdomsarbejde.

Kommissionen vil analysere ungdomsarbejdes økonomiske og sociale virkninger.

5. HVORDAN KAN MAN LEVE OP TIL VISIONEN INDEN FOR ET NYT SÆT INTEGREREDE RAMMER FOR SAMARBEJDE?

5.1. En sektoroverskridende tilgang

De emner, der er af betydning for unge, nødvendiggør sektoroverskridende politiske tilgange på EU-plan og nationalt plan. Der kan ikke opnås fremskridt på det ungdomspolitiske område uden effektiv koordination med andre sektorer. Ungdomspolitikker kan for deres del bidrage til, at der opnås resultater på områder som f.eks. børne- og familiepolitik, uddannelse, ligestilling mellem kvinder og mænd, beskæftigelse, boliger og sundhedspleje.

Medlemsstaterne bør overveje at indføre sektoroverskridende beslutningstagning på nationalt plan. Der bør også udvikles sektoroverskridende samarbejde med lokale og regionale aktører, som spiller en central rolle for gennemførelsen af ungdomsstrategier. Rådet kunne overveje at etablere samarbejde mellem forskellige rådssammensætninger, og Kommissionen vil styrke sin interne koordination gennem tværgående grupper. Der vil være fokus på at undgå at kopiere eksisterende mekanismer. Der er også behov for en forbedret vidensbase og effektiv spredning af bedste praksis.

5.2. Dialog med unge

Gennemførelsen af strategien skal overvåges ved hjælp af en struktureret dialog, som også skal give mulighed for fælles overvejelser vedrørende de prioriterede områder. Medlemsstaterne opfordres til at etablere en løbende dialog med de unge som en del af deres nationale ungdomspolitikker. Gennem samarbejde med Kommissionens repræsentationer kunne denne dialog også vedrøre EU-emner.

I 2010 vil der blive etableret en arbejdsgruppe med deltagelse af medlemsstaterne og Det Europæiske Ungdomsforum, som skal foretage en kritisk gennemgang af den strukturerede dialog (inddragelse af lokale, regionale og nationale ungdomsråd, deltagelse af unge, der ikke er medlem af en organisation, EU-arrangementers rolle, opfølgning osv.). Arbejdsmarkedets parter og nye interessenter på ungdomspolitikområdet (som f.eks. erhvervslivet, fonde, velgørende organisationer og ungdomsmedier) vil blive inddraget, når det er relevant.

Der foreslås for hvert år en plan for den strukturerede dialog med de unge. Emnerne for den næste periode vil blive fastlagt sammen med deltagerne i dialogen og kunne f.eks. være:

– Unges beskæftigelse (2010)

– Unge og verden (2011).

5.3. Peer-læring med henblik på fastlæggelse af bedre politikker

Der foreslås to typer peer-læringsprocesser med deltagelse af medlemsstaterne: Seminarer på højt niveau, når politisk samarbejde er af afgørende betydning, og klynger, når der er behov for teknisk ekspertise. De berørte parter bør inddrages i disse peer-læringsaktiviteter.

Forslag til næste periode:

– Seminar på højt plan vedrørende sektoroverskridende samarbejde (2010)

– Klynge vedrørende ungdomsarbejde (2011)

– Seminar på højt plan vedrørende unges volontørarbejde (2011)

– Klynge vedrørende unges sundhed (2012)

– Seminar på højt plan vedrørende kreativitet (2012).

5.4. Gennemførelse

Medlemsstaterne er den vigtigste drivkraft bag strategiens gennemførelse. Den sektoroverskridende tilgang og forbedringen af ÅKM-værktøjerne bør være til stor hjælp. Der bør på nationalt plan arrangeres opstartsmøder vedrørende de prioriterede områder med forskellige berørte parter og ministerier. Regionale og lokale myndigheder bør også inddrages. Relevante aktørers koordination og deltagelse gennem hele det politiske forløb er af afgørende betydning.

Møder mellem generaldirektørerne med ansvar for ungdomspolitikken bør spille en central rolle i forbindelse med indførelsen af de nye samarbejdsrammer.

5.5. Udformning af videnbaseret politik

Større viden er en forudsætning for fornuftige politikker. Eksisterende redskaber (f.eks. Eurostats data, nationale rapporter, det europæiske videncenter for ungdomspolitik og EU's forskningsrammeprogram) udgør sammen med treårsrapporten om unge i Europa et første skridt på vejen. Der er ligeledes behov for udveksling af forskningsresultater og netværkssamarbejde mellem forskere i hele Europa. Kommissionen foreslår følgende tiltag:

– Konsolidering af det europæiske videncenter for ungdomspolitik gennem færdiggørelse af landeprofilerne.

– Revision af de nuværende tendenser inden for de prioriterede områder ved hjælp af Eurydice.

– Udarbejdelse af en oversigt over eksisterende indikatorer og benchmarks for unge og uddannelse, beskæftigelse, inddragelse og sundhed.

– Oprettelse af en arbejdsgruppe, som skal drøfte mulige deskriptorer (indikatorer) for de prioriterede områder deltagelse, volontørarbejde, kreativitet og unge i verden samt for unge, som ikke er under uddannelse eller i beskæftigelse.

– Iværksættelse af undersøgelser af:

    - Brugen af de midler, der er bundet i en fond med henblik på at støtte unge, når de skal stå på egne ben senere i livet (2010).

    - Ungdomsarbejdets sociale og økonomiske virkninger (2011).

- Unges e-deltagelse og informationssamfundet (2012).

– Iværksættelse af regelmæssige Eurobarometerundersøgelser vedrørende unge.

– Fremme brugen af EU's forskningsrammeprogram til forskning og opfølgende aktiviteter på ungdomsområdet.

5.6. Forenklet rapportering

Hvert tredje år vil Rådet og Kommissionen forelægge en fælles rapport om gennemførelsen af ovennævnte prioriterede områder. Denne rapport skal baseres på tilsvarende rapporter fra medlemsstaterne og ledsages af "Unge i Tal", en oversigt over unges situation, som udarbejdes sammen med medlemsstaterne og ungdomsorganisationerne. Kommissionen anbefaler, at de nationale rapporter offentliggøres.

5.7. Mobilisering af EU-programmer og -fonde

Programmet Aktive unge støtter ungdomspolitikken og de prioriterede områder herunder, navnlig grænseoverskridende mobilitet, volontørarbejde, deltagelse, ungdomsarbejde og politisk samarbejde (f.eks. peer-læring, struktureret dialog, undersøgelser, Eurobarometerundersøgelser og bedre vidensværktøjer). Andre programmer og fonde giver også alle unge en lang række muligheder, og kendskabet til disse bør udbredes; dette gælder f.eks. kulturprogrammet, programmet for livslang læring, progressprogrammet, mediaprogrammet, Erasmus for unge iværksættere, programmet for konkurrenceevne og innovation samt strukturfondene.

5.8. Samarbejde med andre EU-institutioner og internationale organisationer

Europa-Parlamentet bidrager regelmæssigt til ungdomspolitikken. Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet til at reagere på denne meddelelse og har til hensigt at holde det ajour med gennemførelsen. Kommissionen har også til hensigt at samarbejde med Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget inden for deres respektive områder.

Kommissionen vil fortsat samarbejde med Det Europæiske Råd inden for områder af fælles interesse som f.eks. unges deltagelse, ungdomsarbejde og bedre kendskab til de unge.